

Den siste beboeren i Sørlistua under Søgarn Sandum.

Duvald Johannesen 09.04.1886 – 09.06.1969.

Skrevet av Vidar Hansen

Duvald ble født på plassen Brotnoveie i Ullensaker. Faren var Johannes Danielsen, født i Grue på Finnskogen. Her var det finneslekt lengre bakover i slekta. Mora til Duvald, Anna Kaisa Olsdotter, var født i Sverige med finsk far. Det var altså mye finneblod i han Duvald. Familien flyttet til Gjerdrum i 1892 og bosatte seg på plassen Prestegardshaugen. Faren var graver ved Gjerdrum kirke i mange år. Duvald hadde senere også denne jobben. Som vanlig var på den tida, måtte en tidlig ut for å ta seg arbeid. I folketellingen i 1900 var Duvald 14 år gammel og gardsgutt på Nordre Vang.

Duvald giftet seg i 1908 med Mathilde Lagerta Johansen fra Kroer i Ås. De bosatte seg i Sørumsgreina der Duvald var gardsarbeider. Her ble barna Gunvor og Johannes født. Familien bodde også på Solbakken. Dette var ei stue som lå tvers over veggen for Limm'n. Sønnen Johannes skreiv seg senere etter denne stua for Solbakken. Kona, Mathilde Lagerta, flyttet på slutten av 1920 tallet til Tønsberg der hun senere giftet seg på nytt.

Duvald levde enslig resten av sitt liv. Han livnærte seg som dagarbeider. Det gikk i grøftegraving og onnearbeid. Om vinteren var det å kjøre møkk og senere spre møkka. Han var også med på treskelag. Etter krigen bosatte Duvald seg i Sørlistua på Sandum. Dette var husa etter husmannsplassen Sørlistua - også beskrevet som "Myra" - under Søgarn Sandum. Husa lå på myra nedenfor Sandumsmeieriet.

Sørlistua i 1961

I 1838 hadde Lars Hansen Sørli fra Sørum kjøpt Søgarn Sandum. Derav navnet Sørlistua. Slektsnavnet Huser er inngiftet her seinere. Duvald arbeidet nå som gardsarbeider hos Hans og Karen Huser. Han hadde ansvaret i stallen, for Duvald hadde alltid hatt et godt lag med hester.

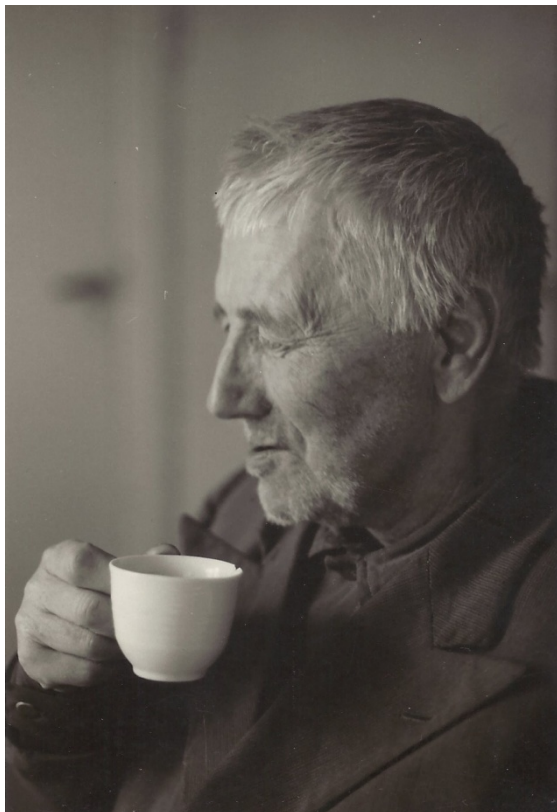
Duvald hadde nok rykte på seg for å være litt einstøing og vrang. Da han fylte 60 år i 1946, ble det stelt i stand til feiring i meierisalen på Sandumsmeieriet. Den som ikke kom var Duvald.

Senere begynte han å få problemer med synet; noe som forverret seg, og han ble til slutt blind. Men han ville klare seg sjøl. Han gikk opp til Søgarn til dugurd hver dag. Han så også til hestene og kløyvde ved - faktisk stokk blind. Karen Huser uttalte flere ganger at han Duvald var så god til å kløyve baksteved. Ja faktisk fikk ingen andre lov til å kløyve baksteved til henne. På helligdager ble ofte unga på Sandum sendt ned i Sørlistua med middagsmat.

En vinterdag det var spengkaldt kom ikke Duvald til dugurd i Søgarn. Hans Huser ble bekymret og spendte gampen for sleden og dro ned i Sørlistua. Der var det ingen hjemme. Heldigvis var det sporsnø den dagen. Hans fulgte spora. Duvald hadde gått feil og havnet på en tømmerveg mot Nitteberg. Der innerst i tømmervegen fant Hans igjen Duvald som var kald og lettere forkommen. Nå ordnet Hans med kommunen slik at Duvald fikk rom på kommunegarden ved Gjerimeieriet. Dette ble ikke bare lett, for han måtte lære seg ny veg til butikken som blind. Da helsea begynte å skranke ytterligere, fikk han rom på "hjemmet" på Ask. Hans Huser tok nå kontakt med Duvalds sønn Johannes. Han var arbeider på et verksted i byen, og fikk nå beskjed om at det gikk mot slutten med faren. Johannes hadde ikke hatt kontakt med far sin på mange år. Far og sønn fikk nå god kontakt den tida Duvald hadde igjen. Duvald sovnet inn den 9. Juni 1969 og ble begravet ved Gjerdrum kirke.

Kilder: Inger Sandum, Halvard Huser, Einar Lerengen og Riksarkivet

Bilder er utlånt av Finn Stokker

Duvald Johannesen